

PRAĀ TĀŠNĀ•

NedĀle, 25 duben 2021

Tohle se opravdu mĀĀe

stĀit kaĀdĀmu. NĀkomu i vĀ-cekrĀit. MĀ naposledy ve Ātvrtek odpoledne! A to jsem se tenkrĀit, minulĀ½ rok, kdyĀ¾ jsem si Āila pro balĀ-Āek na poĀitu a vrĀtila se s rukou na vĀĀĀĀku, zapĀtisĀhla, Āe uĀ¾ nikdy, nikdy se mi to nestane, neb si budu dĀivat pozor, kudy jdu, kam Āilapu a co je pĀmede mnou. Jo, tenkrĀit bylo taky nĀdhernĀ, nade mnou prozpĀvoval nĀjakĀ½ ptĀk a jĀi ho Āžmusela! vidĀt. Tak jsem vidĀla ptĀĀka-zpĀvĀĀka a nevidĀla schodĀ!

Tenhle Ātvrtek jsem Āila rĀjno po zdejĀĀ- velikĀnskĀ louce, kam mimo jinĀ chodĀ- velicĀ- psi a kde si hrabou rĀ znĀ jamky. NevĀ-m, proĀ je hrabou, ale louka je jich docela plnĀ. Ten den byla vĀjak louka ĀerstvĀ poseĀenĀ, takĀe ty psĀ- dĀlky byly posekanou trĀivou zakryty.

UrĀitĀ by staĀilo, kdybych se dĀvala, kudy jdu, co je pĀmede mnou, ale jĀi blaĀenĀ sledovala svĀho Kayu, kterĀ½ si hrĀil s nĀjakou psĀ- sleĀnou, mj. asi tak pĀtkrĀit vĀtĀĀ- neĀ¾ on. Opravdu si jen hrĀili, honili se, a jĀi si povĀdala s jejĀ- paniĀkou. Jo, bylo to tak pĀĀ-jemnĀ se na nĀ dĀvatĀ!

OvĀjem jen do okamĀĀiku, neĀ¾ jsem pĀmi chĀzi ĀilĀpla do jednĀ z tĀch jam a praĀtila s sebou na tvrdou zem Ā! a to jeĀtĀ sklopkou Ā! protoĀ¾e jsem opravdu pĀid neĀekala. MĀla jsem zase velkou kliku, protoĀ¾e jsem si nic nezlomila, jen jsem zĀ-skala pĀir nechutnĀ½ch modĀin, kterĀ mi zkazily celĀ½ vĀ-kend.

Doma jsem se pak porĀznu obklĀdala mraĀenou zeleninou a jen si opakovala, Āe nĀkterĀ vĀci se ĀlovĀ k holt nenauĀĀ- a nenauĀĀ-Ā! Nebo se nepouĀĀ-?

JĀi vĀim nevĀ-mĀ!

d@niela,

dnes uĀ¾ modrozelenĀ